

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

08 august 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 martie 2018, declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Dora, în cauza penală în privința inculpatului

Coldarar Serghei XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 19.07.2017 - 17.01.2018;
2. Instanța de apel: 05.02.2018 - 27.03.2018;
3. Instanța de recurs: 29.06.2018 - 08.08.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 17 ianuarie 2018, Coldarar Serghei a fost condamnat în baza art.217 alin.(3) lit.c) Cod penal la 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul circulației drogurilor pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3360 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Coldarar Serghei, la sfârșitul lunii august 2016, data și ora nefiind stabilită, în spatele garajului nr.6 din XXX, în scopul obținerii substanțelor narcotice, a rupt frunze de cânepă, pe care ulterior le-a uscat și fărâmițat, confecționând, fără scop de înstrăinare 15,86 grame de marijuana (în stare uscată), din care ulterior a produs 0,3 grame de ulei de canabis, care conform Listei substanțelor narcotice și psihotrope și plantelor, care conțin asemenea substanțe, depistate în circuitul ilegal și dimensiunile lor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, reprezintă substanță narcotică și se atribuie la cantități mari, păstrând această substanță narcotică ilegal, circuitul căreia, conform Listei nr.1 și Tabelul nr.1, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004, în scopurile medicale este interzis, în garajul care îi aparține, nr.6 din XXX, până la 03 aprilie 2017, atunci când au fost depistate de către colaboratorii de poliție în procesul efectuării percheziției în acest loc.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, invocând că instanța neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea cercetării tehnico-științifice și expertizei dactiloscopice.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 martie 2018, apelul declarat de către procuror a fost respins ca neîntemeiat.

În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea cheltuielilor judiciare.

Examinând argumentele apelului prin prisma prevederilor legale pertinente, instanța de apel a conchis că, în virtutea prevederilor art.227-229 Cod de procedură penală și art.75 alin.(3) și (7) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, nr.68 din 14.04.2016, prima instanță corect a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, or, aceste cheltuieli au fost efectuate întru obținerea probatoriului necesar și formulării învinuirii.

Complementar, instanța de apel a precizat că, potrivit art.229 alin.(2) Cod de procedură penală, în procesul soluționării chestiunii privind repartizarea cheltuielilor judiciare, instanța de judecată poate obliga inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, însă nu este obligată, precum și aceasta trebuie să țină cont de starea materială a inculpatului.

Prin urmare, având în vedere cele enunțate supra, precum și că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, având o stare materială precară, că în cadrul procesului penal, atât la faza urmăririi penale, cât și la faza examinării cauzei în instanța de judecată, i-a fost acordată asistență juridică garantată de stat, instanța de apel a conchis că cheltuielile judiciare în mărime de 3360 lei, solicitate de către acuzatorul de stat, nu pot fi încasate din contul inculpatului.

La fel, din aceleași considerente, instanța de apel a apreciat drept neîntemeiat argumentul acuzatorului de stat, precum că cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea cercetării tehnico-științifice și expertizei dactiloscopice urmează a fi încasate din contul inculpatului, pe motiv că acesta a comis infracțiunea intenționat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 3360 lei, pe motiv că instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.227, 229 Cod de procedură penală și art.75 alin.(7) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, și neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului; - instanța nu a ținut cont de faptul că au fost abrogate prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel, care a menținut soluția primei instanțe, doar în partea în care a fost respinsă cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată.

Astfel, examinând argumentele invocate de recurent, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată suportate pentru efectuarea cercetării tehnico-științifice nr.34/12/5/-R-90 din 19.04.2017 și expertizei dactiloscopice nr.34/12//5-R-126 din 20.06.2017, în mărime de 3360 lei, Colegiul penal atestă că, potrivit art.227 alin.(1) și (3), 229 alin.(1) și (3), 27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Reieșind din prevederile normelor sus menționate și circumstanțele cauzei, prima instanță a conchis ca cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice temei legal.

Referirea recurentului la Legea nr.316 din 22.11.2017, prin care a fost exclus alin.(2) din art.143 Cod penal, nu poate fi reținută, deoarece respectiva Lege a intrat în vigoare la 09.02.2018, pe când infracțiunea a fost comisă la sfârșitul lunii august 2016 și, în temeiul art.10 alin.(2) Cod penal, dispozițiile acesteia nu pot fi aplicate în privința inculpatului.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului,

argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Dora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 martie 2018, în cauza penală în privința inculpatului Coldarar Serghei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu